Виф човѣк ти умѣн, честен
С'правина прочути извѣстен!
А кога го ~~вдо~~х да ~~первѣ~~ борѣвя
И на дѣло ~~тръ~~ да ~~заборавѣ~~ правя
~~Прави~~ ~~Свѣтѣ~~ братвя да си браня
Да ит вѣрна ~~лъ~~ти грани

Роду искрен да бѫ да
Лицемѣрит да не бѫ
И клеветници да мразя
А предатели да казя
За ~~свои~~ добрите да заплатам
Хвалавит да ги почитам
Дигнаха се на въръ мене
С'Дкой скитен, всяко цане
Та ме лаят все тъй виждт:
"Изурдъ е той горкият."
2) (Ви ~~сѫ~~ ~~изури~~ ~~сѫ~~ ~~ци~~, чуйте ~~ци~~ ~~ци~~ ~~ци~~ ~~ци~~, присти
1) Тачеча своя корисци

1884.

Мѫровното и исчезнѫло

Ат всичкото паричано свѣтовно
Кое не е тъ праведно мѫровно
Кое' не е чук бѫдствено злочесто
И праведа е, и зъмна е найчесто
Идма вѣрност всичкото е присъдъка
Най тъвата, най сладката целувка
Зачало е сладит горчиви;
А ъ'ндафелчит цвѣтущичит тръвливе
Под него се ъ'скрие змия потая:
Всичкото е ~~горка~~ черна, горка отая.
Под мудото най хубаво и видно
Но тъ'ти ли черно сърце обидно
Слава, почет, идуа ли ся извѣстни?
Трайни ли ся хубост, радост и чести?
И свѣт и цвѣт все мѫра е, худоба,
Исчезна е сан теглото и гроба.

Пагрѣбата

Бѣдни, страждущ човѣк се чук скита,
Посоляно, вечно в' бой се затича,
Пръчкуто два мъки, тъга и грасни
С'Зло се бори чак дѣдто угасни.
Тъй кога е отредено да бѫди
Що за полза свѣт какъв да се види
~~Що~~ ~~Зъ~~ ~~се~~ се видѣт ~~ходимѫ~~ ~~ходимѫ~~ и раждат
От дъ идат? На кѫдъ отхождат?
Да се раждат, да гораят чар висра,
Да зачинат, да угасят как искра!
Дѣ добрите? и честите кѫдѣ?—
Мъкавичит и лошетъ вкадѣ.

Дато плаче майка
Тя да се товайка,
Поп да го закопа
Дор' хорото тръгна

— пр. с. печар попр. впр.

Сѣбор.

Що е за врѣва, за горголтиня
Тъ'так на горѣ кѫдѣ софия
Дали в'гората въци баучат?
Или в'полето кона скрибучат?
Нито ся въци, нито кервен е
Сѣбор се сбира: Вас сонм съзвал е.
Клубъ се отваря в' софия града,
Слова се казват, чур бодрий беда
Нулом великим на вси сѣбрани,
Мѫрье велики люди избрани.
Сѣбрани е сонм чит: кѫрав и кекав
Тъ'рвий и втори и трети Грексов
Приняе за трий ~~сѫ~~ мѫрье отличи
Другия толкоз по единичи:
Авреилов Вазгий беши — председател,
Стоянов мазгий словосказател,
Начович прачкий растрорѣдител
Потович тъчний дѣловодител
Стрински сарачин, е чур мачура
Коч'о пандура, перо Кембура
Мандуи Василий, Кацук Григорий
Оизикой дѣто с'тетинит бори
С'тъти и квантъ почтани крайчи
Които имат парлак изветкост
И са познати с'циганска чѣстост
Скитащи главви, кут бесарабци
И тъ'чсто бойци из ваганско врабци
Опукашки само едиъ ил двама
Община цѣла, очи и слама
Но е откоѣ тъз невелика
Изрод народен, чудница клика
Тук въдворила палеждуи кози
Сичко що свѣтло тъ'чи и гази.